

[Jensen (Gørding).]

i Fremstillingen. Jeg skal saaledes oplyse det ærede Medlem om, at der i al Almindelighed, ogsaa i de to Fag Neurologi og Psykiatri, kræves efter 1 Aars Turnustjeneste 1 à 2 Aars fast Kandidattjeneste, efterfulgt af et Par Aars Reservelægetjeneste, inden man kan opnaa Specialistanerkendelse — altsaa ikke, som det ærede Medlem mener, nogle faa Maaneders Uddannelse. Jeg skal tilføje, at Konkurrencen om disse Stillinger er saa stor, at vedkommende meget ofte maa anvende 1 à 2 Aar paa anden Gerning, før han kan opnaa den ønskede Ansættelse. Helt let er det altsaa ikke at opnaa Specialistuddannelse. Alene af denne Grund synes jeg, at det ærede Medlem burde have fastholdt den oprindelige Plan, ogsaa fordi der derved vilde gives de unge, der søger Specialistuddannelse, en Mulighed for at opnaa denne gennem den nye neurologisk-psykiatriske Afdeling paa Frederiksberg Hospital, og dette i alle Maader fuldt moderne Hospital havde derigennem yderligere befæstet sit Renommé.

Det ærede Medlems muntre Omtale af Lægernes Krav om mere Benzín, udelukkende dikteret af disses Omsorg for Patienterne, skal formodentlig opfattes som en udsøgt Opmærksomhed mod mine Standsfæller, og jeg takker derfor.

Derimod kan jeg ikke følge det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven i hans Krav om en Revision af Lægeloven, fordi § 14-Udvalget i Forbindelse med Sundhedsstyrelsen ikke har formaaet at indstille mere end een fuldt kvalificeret til det opslaaede Overlægeembede. Det ærede Medlem udtaler dog, at vedkommende var i alle Maader saadan, som man kunde ønske sig ham, endog i Besiddelse af den i dette Tilfælde for det ærede Medlem særlig værdifulde Egenskab: et vist Patienttække. Hvorfor ansætter man saa ikke Manden? Ja, herpaa venter Offentligheden stadig paa Svar.

Da jeg i 1932 blev Medlem af dette høje Ting, var Lægeloven færdigbehandlet her, og den gennemgik derefter en meget omhyggelig Udvalgsbehandling i det andet høje Ting under Ledelse af Byretspræsident Rytter, som det ærede Medlem vel ikke vil frakende en vis juridisk Indsigt, heller ikke med Hensyn til denne Lov. Udvalgsbehandlingen medførte adskillige Ændringer. Da Loven kom til fornyet Behandling i dette høje Ting, vedtoges den, som vi alle ved, i Landstingets Skikkelse. Enkelte Medlemmer her i Tinget udtalte deres Beklagelse over, at de saakaldte kloge Mænd var blevet skammeligt behandlet i det

andet Ting og burde rehabiliteres, men noget i den Retning skete jo ikke. Det er heller næppe dette, det ærede Medlem ønsker, og Tiden har jo ogsaa til fulde vist, at Kvaksalveriet stadig flourer frodigt i vort Land trods Lægeloven.

Jeg kunde ønske en bedre Mentalitet ikke alene over for de saakaldte kloge Mænd, men ogsaa i Forholdet mellem visse kommunale Raad og Lægeautoriteterne ved Besættelsen af vore Overlægeembeder. Det er jo ikke helt rigtigt, som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven udtaler, at de kommunale Raad ved disse Stillingers Besættelse alene lader sig lede af det saglige Hensyn, som vel maa opfattes saaledes, at man, alt andet lige, tager en af de bedst kvalificerede eller den bedst kvalificerede. Der er desværre Eksempler paa, at lige det modsatte er sket. Hvad angaar den Vægt, det ærede Medlem tillægger den bekendte, ogsaa paa Frederiksberg iværksatte Adresse, som jo for Resten godt kan være bestilt Arbejde, noget, der for mig har en endog meget ringe Betydning — det koster jo ikke noget at skrive under, kan man gøre en Mand en Tjeneste, hvorfor skulde man saa ikke, o. s. v. —, havde jeg her ventet en anden Indstilling fra det ærede Medlems Side. Det vigtigste maa dog til syvende og sidst baade for Sygehusledelsen og Lægeautoriteterne være at finde den bedst kvalificerede og den bedst egnede til Overlægestillingen. Dette ønsker jeg ogsaa nu maa ske paa Frederiksberg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Da en af mine Udtalelser i Fredags er blevet misbrugt i den nationalsocialistiske Presse, vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord. Allerede i mit første Indlæg i Finanslovdebatten koncentrerede jeg min Anklage mod Kommunistpartiet meget skarpt og afgrænset om en eneste Ting, Partiets Blads Beskyldning mod Regeringen for at være i Færd med at føre Landet ind i Krig, og i min Replik forleden var en af mine Hovedbestræbelser at føre Diskussionen væk fra de Afveje, jeg hævdede den havde været inde paa, og jeg udtrykte det saaledes — jeg beder om Lov til at citere to Linier —:

„placere Diskussionen netop dér, hvor den skulde placeres: Kommunisternes statsfarlige Mistænkeliggørelse af dansk Neutralitetspolitik...“.

Derpaa havde jeg ikke fundet tilsvarende Eksempler i den nationalsociali-